

Ακόμη ένα χαστούκι δέχτηκαν οι ρατσιστές με την ανακήρυξη του αυτόχθονα καθηγητή, Μικ Ντόντσον, "Αυστραλού τής χρονιάς", ύστερα από την εκλογή του μαύρου, Μπαράκ Ομπάμα, στο αξίωμα του πλανητάρχη. Ο καθηγητής Ντόντσον τιμήθηκε επειδή αγωνίζεται πολλές δεκαετίες για τα ανθρώπινα δικαιώματα του έθνους του και τη συμφιλίωση με τους λευκούς συμπατριώτες του.

Με την ευκαιρία τής τιμής που του έγινε, ο καθηγητής αναστάτωσε το κατεστημένο με την πρότασή του να συζητηθεί η αλλαγή τής ημερομηνίας για την Ημέρα τής Αυστραλίας, επειδή η 26η Ιανουαρίου αποκλείει τούς αυθεντικούς Αυστραλούς που την θεωρούν "ημέρα εισβολής και πένθους". Αμέσως, τόσο ο πρωθυπουργός, όσο και η αξιωματική αντιπολίτευση, απέρριψαν ασυζητητί την πρόταση τού καταξιωμένου αυτόχθονα καθηγητή.

Η 26η Ιανουαρίου αφορά στην ημέρα που οι Αγγλοι εισέβαλαν στην χώρα των Αυτοχθόνων και είναι ανόητο να τους ζητούμε να συμμετέχουν στους πανηγυρισμούς για την κατοχή τής πατρίδας τους και τα όσα φρικτά υπέφεραν από αυτό.

Για παράδειγμα, είναι σαν να πανηγυρίζουν οι Έλληνες στην Τουρκία την άλωση τής Κωνσταντινούπολης! Ή οι Έλληνες στα κατεχόμενα τής Κύπρου την ημέ-

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και...μη

ρα εισβολής τού Αττίλα! Είναι σαν να χειροκροτούμε την εισβολή και κατοχή τής Ελλάδας από τις ΗΠΑ ή την Γερμανία για να ζήσουν καλύτερα οι Έλληνες! Τέτοιες αηδίες.

Αλλά το ποτάμι δεν γυρίζει πίσω και οι Αυτόχθονες δεν μπορούν να ελπίζουν ότι θα φύγουν περι-

τική χώρα, με πολίτες από κάθε γωνιά τής γης που ζουν μονιασμένα και πρόσφεραν τον ιδρώτα και το αίμα τους πολλές φορές για την οικονομική ανάπτυξη τής θετής πατρίδας τους.

Αυτή την ευτυχή κατάληξη μιας θλιβερής ενέργειας θα πρέπει να γιορτάζουμε και όχι την εισβολή

δικαιολογία για δημόσια αργία που τη γιορτάζουν οι πολίτες με "τσόπια" στα κάρβουνα και κρύα μπίρα, αντίθετα με την Anzac Day που τιμά αυτούς που θυσιάστηκαν για την ελευθερία.

Για όλα αυτά, οι πολιτικοί πρέπει να αναθεωρήσουν την αρνητική απάντησή τους στην πρόταση τού καθηγητή Ντόντσον: Τί θέλουν, τελοσπάντων, να γιορτάζουμε; Την "Αυστραλία" που δεν υπήρχε καν όταν εισέβαλαν ο κάπτεν Αθα Φίλιπς με τους καταδίκους τής μητέρας Αγγλίας, ή τη σημερινή πολυεθνική και πολυπολιτιστική Αυστραλία με τη συμμετοχή των Αυτοχθόνων, το μοναδικό ιστορικό στοιχείο αυτής τής χώρας;

Σαν Έλληνας και προπαντός σαν μετανάστης, εμένα με ενδιαφέρει η ανεξάρτητη Αυστραλία, η δημοκρατική Αυστραλία που έχει αναγνωρίσει τα λάθη στη συμπεριφορά της απέναντι στους Αυτόχθονες και προσπαθεί να τα διορθώσει. Εμένα με ενδιαφέρουν τα επιτεύγματα και οι θυσίες εκατομμυρίων μεταναστών που ήρθαν και έφτιαξαν την Αυστραλία που απολαμβάνουμε όλοι σήμερα. Το τί έκαναν οι αντιπρόσωποι τής βασιλίσσας τής Αγγλίας πριν 221 χρόνια πολύ λίγο με ενδιαφέρει, γι' αυτό και σήμερα 26η Ιανουαρίου, αντί για τον πανηγυρισμό μιας εισβολής με "τσόπια" στο μπαρμπεκιού μου, έγραψα αυτό το άρθρο.

Η Ημέρα τής Αυστραλίας

"Στη Δημοκρατία κάθε άνθρωπος είναι αναγκαίος", Emerson

σότεροι από 21 εκατομμύρια Αυστραλοί για να πάρουν πίσω την πατρίδα τους. Εξάλλου, η Αυστραλία τού σήμερα δεν έχει καμία σχέση με την Αυστραλία τού κάπτεν Αθα Φίλιπς που άραξε τον στόλο του με πλοία γεμάτα καταδίκους στο λιμάνι του Σίδνεϊ αυτή την ημέρα το 1788.

Σήμερα η Αυστραλία είναι μια σύγχρονη, ανεξάρτητη, δημοκρα-

των Αγγλων. Αλλωστε, πολλοί Αυστραλοί δεν γνωρίζουν τί γιορτάζεται στην 26η Ιανουαρίου. Πρόσφατα ρωτήθηκε η αντιπρόεδρος στην πολιτειακή κυβέρνηση και πρώην υπουργός Παιδείας, Κάρμελ Τέμπατ, για τη σημασία αυτής τής ημέρας και έδωσε λάθος απάντηση.

Σήμερα, η 26η Ιανουαρίου δεν είναι τίποτε περισσότερο από μια

* Ομπάμα - Παναγόπουλος

Μόλις είδα την κορούλα τού Ομπάμα να εγκρίνει την ομιλία του με ανεβασμένο τον αντίχειρά της στην τελετή τής ορκωμοσίας (φωτό), στο νου μου ήρθε η εικόνα τού ιστορικού φωτογράφου τής πα-

ροικίας μας, Πίτερ Παναγόπουλου, που πριν κρεμάσει τη φωτογραφική μηχανή του, σήμα κατατεθέν του ήταν η ίδια χειρονομία είτε σαν χαϊρετισμός ή για μια επιτυχημένη φωτογράφιση. Νάσαι πάντα καλά, Πίτερ, με ένα μεγάλο "ευχαριστώ" για την προσφορά σου.

* Τράπεζες και Ουίτλαμ

Όταν οι υπέρμαχοι του καπιταλισμού φτάνουν στο σημείο να μιλούν για κρατικοποίηση των τραπεζών, αυτό που πρέπει να καταλαβαίνουμε είναι πως η κρίση είναι πραγματικά πολύ σοβαρή. Αλλιώς δεν θα έσπευδαν να γίνουν ξαφνικά κρατιστές τόσο απίθανοι άνθρωποι όπως ο πρώην επίτροπος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Σάμουελ Μπρίταν, σύμφωνα με αθηναϊκή εφημερίδα.

Κρατικοποίηση των ασφαλιστικών εταιρειών (και ίσως των τραπεζών) μελετούσε ο Γκόφ Ουίτλαμ περισσότερα από τριάντα χρόνια πριν και γι' αυτό τον.. απέλυσαν. Τώρα στα κάστρα τού καπιταλισμού κρατικοποιούν ασφαλιστικές εταιρείες και τράπεζες για να σωθεί η κεφαλαιοκρατία.

Όταν ο Ουίτλαμ ήθελε να σώσει τον καπιταλισμό, δεν τον άκουσαν και ιδού το χάλι τους, οι λωποδύτες...

* Μπράβο Ευάγγελε!

Η μνήμη των Ελλήνων Εβραίων τής Θεσσαλονίκης, που εξοντώθηκαν στα ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης, τιμήθηκε στη διάρκεια εκδήλωσης που έγινε στο Μνημείο του Ολοκαυτώματος, με διοργανωτές τη Νομαρχία Θεσσαλονίκης και την Ισραηλιτική Κοινότητα.

Την κεντρική ομιλία έκανε ο Ευάγγελος Βενιζέλος, ο οποίος επισήμανε ότι «όλοι υποκλινόμαστε στη μνήμη των θυμάτων του Ολοκαυτώματος και ακούμε τη σιωπηλή κραυγή τους».

Παράλληλα τόνισε ότι η ελληνική κοινωνία αντέδρασε έντονα με αφορμή τα γεγονότα της Γάζας και υπογράμμισε:

«Είμαι βέβαιος ότι η Ισραηλιτική Κοινότητα Θεσσαλονίκης, όσοι έζησαν την οδυνηρή και εξεπέραστη εμπειρία των στρατοπέδων συγκέντρωσης, τα παιδιά και τα εγγόνια τους, καταδικάζουν κάθε πράξη βίας σε βάρος παιδιών, γυναικών, αμάχων. Αναγνωρίζουμε όλοι το δικαίωμα του κράτους του Ισραήλ στην ύπαρξη και την ασφάλεια του, όπως και το δικαίωμα του Παλαιστινιακού λαού να αποκτήσει δικό του κράτος και να ασκεί το δικό του δικαίωμα στην ασφάλεια».

* Στην τελετή ήταν παρών και ο Αρχιεπίσκοπος Αμερικής, που όμως, πολύ χριστιανικά αγνόησε τα εγκλήματα των απογόνων τού Ολοκαυτώματος στη Γάζα. Προσκύνημα στους ισχυρούς για επιβίωση. Μπράβο του και αυτού...

* Καλό!

Από τον "Λάκωνα" συμπάροικο το παρακάτω ανέκδοτο:

Σε μια από τις γνωστές συνομιλίες του με τον Θεό, ο πρόεδρος Μπους ζήτησε τη βοήθειά του για να σωθεί η Αμερική:

- Θεέ μου πόσα χρόνια θα χρειαστείς για να διορθώσεις τα λάθη μου και να σωθεί η Αμερική;
- Εκατό χρόνια, απάντησε ο Θεός.
- Μα δεν θα ζήσω τόσα χρόνια Πανάγαθε, θα έχω πεθάνει μέχρι τότε, είπε κλαίγοντας ο Μπους.
- Δικό σου πρόβλημα, είπε ο Θεός και γύρισε στον Πούτιν που περίμενε στην ουρά:

- Εσύ τί θέλεις από εμένα;
- Για το μέλλον τής Ρωσίας ανησυχώ Θεέ μου, πόσα θα χρειαστούν για να δει προκοπή;
- Ογδόντα χρόνια και λίγα είναι, απάντησε ο Θεός.
- Μέχρι τότε θα έχω πεθάνει Πανάγαθε, λέει ο Πούτιν κλαίγοντας.
- Εσύ Κωστάκη Καραμανλή τί θέλεις εδώ; ρώτησε τον τρίτο στην ουρά.
- Να, κι εγώ θα ήθελα να γνωρίζω πότε θα γίνει σύγχρονη χώρα η Ελλάδα μας.

Οπότε δάκρυα αρχίζουν να τρέχουν από τα μάτια του Θεού που κλαίει με αναφιλητό. Τρομάζει ο Καραμανλής με το θέαμα τού Θεού να κλαίει και τον ρωτά:

- Γιατί κλαίς Πανάγαθε;
- Επειδή μέχρι να γίνει σύγχρονο κράτος η Ελλάδα, θα έχω πεθάνει εγώ!

* Μια λέξη κάθε ημέρα

Άσυλο: Στα αρχαία ελληνικά σήμαινε κάτι το απαράβιαστο και ασφαλές. Πολιτικό άσυλο είναι η προστασία που παρέχεται από ξένη χώρα σε ένα πρόσωπο που διώκεται στην πατρίδα του για τις πολιτικές του απόψεις ή τη θρησκευτική του πίστη. Το δικαίωμα του πολιτικού ασύλου είχε ήδη αναγνωριστεί από τους Αιγύπτιους, τους αρχαίους Έλληνες και τους Εβραίους. Πανεπιστημιακό άσυλο είναι η προστασία που παρέχεται για την κατοχύρωση των ακαδημαϊκών ελευθεριών και την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών και συνίσταται, σύμφωνα με το νόμο 3549/07, στην απαγόρευση της επέμβασης δημόσιας δύναμης στους χώρους του Α.Ε.Ι. χωρίς άδεια του αρμόδιου οργάνου του Ιδρύματος και την παρουσία εκπροσώπου της δικαστικής αρχής. Η άδεια αυτή δεν απαιτείται μόνον στην περίπτωση που διαπράττονται αυτόφωρα κακουργήματα ή εγκλήματα κατά της ζωής.

